

Cố tự nhủ bản thân hãy quên đi , hãy quên đi , càng tự nhủ bao nhiêu lần thì hình bóng đó càng xuất hiện bấy nhiêu lần trong tâm trí .

Như một ma cung không lối thoát , cố gắng vùng vẫy để thoát ra thì ta “Lạc Lối ” .

Phải làm sao thì mới có thể trở lại bình thường được, phải chăng chỉ có “ Thời Gian ” mới có thể làm ta quên đi , thời gian ơi hãy trôi nhanh thật nhanh đi nào , lí trí của ta sắp bị rút cạn kiệt rồi .

Ta đã quên đi nhiều thứ , rồi ta cũng sẽ quên em thôi.

1 vòng luẩn quẩn của tình yêu .

Lời khuyên của tui thì ngược lại. Khi nhớ thì cứ nhớ thôi.

Càng ép mình thì mọi thứ càng ngược lại.

Làm gì thì làm, cứ còn sống thì rồi mọi thứ sẽ ổn

Nhớ thì cứ nhớ chứ sao phải cố quên đi.

Cứ để ký ức ở nơi nó thuộc về....

Thi thoảng em ấy bệnh cũ tái phát thôi em.

Rồi chùng nào startup viết truyện đấy.

Đang lên cốt truyện bạn à. Cốt truyện xong rồi sẽ viết đến đâu đăng đến đấy..

mình nghĩ thời gian có thể làm bạn quên. nhưng chẳng ai đảm bảo được rằng bạn sẽ không còn vấn vương cơn say nắng đó

Vì bạn đã từng có khoảng thời gian đẹp trong cơn say nắng. cảm ơn lời khuyên chân thành của bạn . nhớ thì vẫn nhớ nhưng từng ngày thức dậy nỗi nhớ lại vơi dần đi 1 tí .

chắc chắn mình sẽ quên , và cũng chắc chắn kỉ niệm đó sẽ vẫn ở đâu đó còn trong tim mình .

hay qé . cái gì cũng biết luôn á

nhớ nhiều quá thì sợ không thể rời đi được

Ai cũng phải sống mà.

Bởi vì c thi thoảng cũng lên cơn như vậy mà.

Nói chung trúng Nắng là ô tô say kaka

Nếu viết thì từ A tới Á nhé, đừng bỏ ngang lưng chùng nhé. Chị đọc cmt dạo thấy em bảo là muốn viết nên chị ừn mông thôi.

hehe những người có cùng hệ Nắng thường tỏ giống nhau

Oki. (Bà chị). Minh ra mắt thì báo chị bóc tem thử nhé.

Cảm xúc là thứ k thể kiểm soát được, thích thì cứ gặp, thèm thì cứ chịch, cuộc đời đc bao lâu đâu nên sao phải dằn vặt gì cho khổ.

Đồng ý với bạn. Nắng này ai nhìn mà chẳng say